

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á vási? — Ivamál?
Ein spurningur, ella tíðindi, so ring til okkara.
Vit eru til reiðar!

tíðindablaðið
sosialurin

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyrirkomum og einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meirkostnað fyri lýsaran.

9 ára gamal á skeið:

— Vit læra at fáa rossið at akta

Seinastu dagarnar — og kvöldini við, hevur stórt virksemi verið úti á økinum hjá Føroya Ríðingarfelag.

Hóast veðurgudarnir ikki hava sýnt serligt vinalag, so hava eini 50 hestfólk úr øllum landinum, verið hugagóð og áhugað fyri tí, sum Eyjólfur Ísólffsson, hestvenjari, hevur at siga um frálæruna og hvussu menniskjað á hestbaki skal bera seg at. Skeiðluttakararnir eru í aldursbólki frá níggju til 65 ára aldur, og Føroya Ríðingarfelag hevur fingið undirvísingina í lag.

Tað er á ørum sinni at Eyjólfur Ísólffsson heldur skeið í Føroyum. Hann er hestvenjari burturav, og ferðast víða um í Norðurlondum og aðrastaðni, —

eitt nú í Kanada, sum lærari. Hann er freelance hestvenjari og vitjar á ríðihestaskúlum og gevur frálæru í teim mongu virkisgreinum, sum eitt ross eisini kann nýtast til, tó at vit í Føroyum bert kenna til kappriðing, tá tað snýr seg um at dystast á hestbaki.

— Tað er sermerkt fyri Føroyar, at tit bara skipa fyri kappriðing, sigur Eyjólfur. Eg hugsi ikki, at nakað annað land, bert iðkar hesa ítróttargrein. Harnæst er kappriðing heldur ikki so gagnligt fyri rossið, og tí hevði verið betur um tit t.d. ikki bert nýttu rossið at ríða á í fjøllunum og til kappriðing, tí tá verður tað so spent og ófriðarligt at hava við at gera.

Skeiðluttakararnir fáa

holla undirvísing í, hvussu teir skulu fáa ross at akta. Hetta hevur serligan týðning, — bæði fyri ross og hestafólk, tí tað er grundarlagið undir samskiftinum millum dýr og menniskjað.

Ber tað til at læra at fáast við t.d. ross?

— Tað haldi eg í hvussu so er. Eg setti mær sjálvum henda spurning, tá eg sum smádrongur plagdi at vitja á bygd í Íslandi. Tá

Umleið 50 fólk lutóku á skeiðnum, sum Føroya Ríðingarfelag, skipaði fyri. Aldursbólkarirnir vóru frá 9 til 65 ár. Her sæst Eyjólfur Ísólffsson, ríðiskúlalærari, saman við yngra ættarliðnum á hestbaki

Skeiðluttakararnir lærdu, hvussu rossið skuldi fáast til at ganga soleiðis, sum hestmaðurin vildi tað.

Dagny Joensen

spurdi eg gamlan mann í bygdini, har eg skuldi fara fyri at læra meira um at temja ross.

— Gamli maðurin segði, at slikt ikki kundi lærast, tí einstaka menniskjað var soleiðis innrættað, — antin dugdu tey at fáast við dýr, — ella ikki.

— Tí betur lurtaði eg ikki eftir gamla mannum, men royndi meg fram. Seinastu 20 árin havi eg verið yrkisvenjari fyri hestfólk ymsa staðni. Mín niðurstaða er, at undirvísing, tá tað snýr seg um ríðihestaskúlar o.l. skeið, avgjørt ger samskiftið millum hest og hestfólk betri.

Eyjólfur Ísólffsson hevur eisini skrivað bók, sum eitur «Á hestbaki», sum er um hansara royndir í yrki sínum.

Bókin er útseld í Íslandi, og verður væntandi endurprentað, men tó við meira tilfari. «Á hestbaki» varð umsett til danskt mál og kom út í Danmark í 1983.

Er munur á skeiðluttakarum her, tá hugsað verður um, at vit ikki hava skúlar o.a. her á landi?

— Nei, tað haldi eg ikki. Fólk hava verið sera áhugað og ágrýtin.

— Eg haldi at tit eiga nógv evnaríkt fólk, og at tit áttu at gjørt nakað itøkilig fyri, at hesi fólk kunnu menna sín áhuga fyri tí at sita á hestbaki.

Vestfalskyrrindi

4. aug.: Seinna kvarter.

12. aug.: Tendring.

	Suðuroyar-fjørður		Vestmanna-sund		Nólsoyar-fjørður		Lorviks-fjørður		Skopunar-fjørður	
Dagur	fp.	sp.	fp.	sp.	fp.	sp.	fp.	sp.	fp.	sp.
6. aug.	0231	1457	0431	1657	0046	1312	0246	1512	0131	1357
7. aug.	0323	1550	0523	1750	0138	1405	0338	1605	0223	1450
8. aug.	0416	1643	0616	1843	0231	1458	0431	1658	0316	1543
9. aug.	0509	1735	0709	1935	0324	1550	0524	1750	0409	1635